

26 listopada 1973 r. Rządowi Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dokument ratyfikacyjny wymienionej konwencji.

Powyższa konwencja weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 26 listopada 1973 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami tej konwencji składając swoje dokumenty ratyfikacyjne w niżej podanych datach:

Niemiecka Republika Demokratyczna dnia 16 lipca 1973 r.,

Węgierska Republika Ludowa dnia 19 lipca 1973 r.,
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 21 listopada 1973 r.,
Ludowa Republika Bułgarii dnia 3 grudnia 1973 r.

Powyższa konwencja weszła w życie w stosunku do Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Węgierskiej Republiki Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 21 listopada 1973 r., a w stosunku do Ludowej Republiki Bułgarii dnia 3 grudnia 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

61

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 lutego 1974 r.

w sprawie poboru opłaty skarbowej za zameldowanie.

Na podstawie art. 5 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 i z 1972 r. Nr 53, poz. 338), art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1, z 1964 r. Nr 41, poz. 277 i z 1972 r. Nr 23, poz. 164) oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zleca się pobór w drodze inkasa opłaty skarbowej za zameldowanie od osób przebywających we wszystkich zakładach hotelarskich oraz obozowiskach turystycznych prowadzonych przez jednostki gospodarki społecznej — kierownikom tych zakładów lub wyznaczonym przez nich pracownikom, zwanym dalej „inkasentami”.

2. Inkasenci pobierają opłatę skarbową w gotówce, a kwoty pobranej opłaty skarbowej wpisują w rachunku za pobyt w zakładzie w oddzielnej pozycji.

3. Kwoty pobranej opłaty skarbowej powinny być w księgowości zakładu noclegowego rejestrowane na osob-

ny koniec. Jeżeli księgowość taka nie jest prowadzona, inkasent jest obowiązany prowadzić rejestr pobranej opłaty skarbowej. Do rejestru wpisuje się sumę opłat skarbowych pobranych w dniu poprzednim ze wskazaniem numerów rachunków za pobyt w zakładzie noclegowym, obejmujących pobrane w tym dniu opłaty.

4. Inkasentom przysługuje wynagrodzenie w wysokości 3% zainkasowanej kwoty opłaty skarbowej, wolne od podatku od wynagrodzeń.

5. Kwoty zainkasowanej opłaty skarbowej, po pobraniu należnego wynagrodzenia, inkasenci wpłacają na rachunek wydziału finansowego urzędu terenowego organu administracji państwowej właściwego do poboru opłaty skarbowej, w terminie do dnia 3 następnego miesiąca za miesiąc poprzedni, a jeżeli suma zainkasowanych opłat przekroczy kwotę 3.000 zł, już w dniu następnym po osiągnięciu tej kwoty.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1974 r.

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*

62

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 lutego 1974 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnienia od podatków i opłaty skarbowej podatników osiągających przychody z niektórych nowo założonych zakładów rzemieślniczych i gastronomicznych.

Na podstawie art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 53, poz. 338), art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 53, poz. 339) i art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1, z 1964 r. Nr 41, poz. 277 i z 1972 r. Nr 23, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 czerwca 1973 r. w sprawie zwolnienia od podatków i opłaty skarbowej podatników osiągających przychody z niektórych nowo założonych zakładów rzemieślniczych i gastronomicznych (Dz. U. Nr 24, poz. 141) wprowadza się następujące zmiany: